

کام ویزدان نه مهی پی ره وایه؟

زالم بویټ نه سرین باسی له وه ددکره که براکانی ته نه بؤ خرمه تکرندی ژنو مناله کانیان نه ویان چه ساندوته وه له گدل لیدانو کوتانی به ده ستیانوه کاتیک که نه خوش ددکورت "تک هر بؤ نه خوشخانه یان نه بروم بگره پیشیان وتم بچیت بؤ شار قاجکانت ددشکینین".

تسو پاش نه وهی نیاز له کهلار له مالی هارپیکه ی دهمینتسه وه پاش دووسال له دایران جارچار له براکانی دپارپته وه داویان لی ددکات

لیوه کانی نه گهرچی شو رووداونه وه دلپت زور ده گمهن له ژبانیدا ناخوشترین روژ سو کاتیک له دایکم جیابوموه شو بهر وه لادی کوه ته ری منیش بهر وه مالی ژبان".

هر له یه کم روژدا مالی مام سه عید به سوژو خوشه ویستی پیشوازی لی ددکن "له مناله کانی خویان زیانتر نازبان هلدگرتم یه ک ساله له گهلپان دژیم بی نه وهی همستم به هیچ جیابویه ک کردیت".

مام سه عیدی فریادرس به یانپان که دپرات بؤ کرکارتی له گدل مناله کانی خویا پاروی روژانه ی به نیازیش ددات له گه رانه وشدا هممو چاودروانیان ددکره کاتی گه رانه وهی دهبو همومان له بهر ددگا چاودران بوینایه که ده چوینه پیبری له پیش مناله کانی خوی منی ماچ ددکره".

ته نه داواکاری نیاز یتستا نه وهی بهر دوام له مالی مام سه عید یتو خوندنه که ته او بکات "زورم حمز له خوندنه له راده به ددر له گدل نه وشدا ناماده نیم بوختم چونکه بهر دوامیونی من له خوندن چارنوسی دایکم بؤ دوزخ دبات له مالی خالوکانم".

تیبینی: هممو نارکانی تم چیرۆکه خوازوان

ددره دچیت منالت بؤ چیه".

نه سرین دلنیا یه که ته او دوو کچه گه رانه که له ده ستداوه جارنکی تر چاوی پشپان ناکه ویتته وه بویه بریارنه درا گه ر ژبانی خوشی له ده ستدایت نه هیلت نیاز له ده ست بکه نه وه سوریش خوندنه که پی ته او بکاتو نه روژگاری تم به پری کردوه دیواری نه کاته وه بؤ کچه که ی گهر بشمکوژن نایت نیاز واز له خوندن بهینیت، چونکه نه وه هممو هیواو ثاواتیکی منوه نامه ویت وه کو خومی به سر یت).

نه سرین سه براری نازارو نه شکه نه یه له مالی براکانی دتوانیت به خیزی خه لکی نیاز په روره ده بکاتو تاکو قوناعی چواری سه رته ای پی بخونیت، به لام دیسانه وه مامه کانی نیاز پاش سالی به خه ی ده گرنو داوی نیاز ده کته وه بؤ نه وهی له گدل هه روه وه خوشکه که ی تری پیکه وه بن "مه گهر بکوژن شو کاته دتوان نیازم لی جیا بکه نه وه، چونکه من به ته مای هیچ نیم به ختم له خوم و له شش براکم (نه بو).

نه وه او ناتومید دیت له براکانی، چونکه له گدل نه وهی یارمه تی نادن ریگه شی پی نادن "نه وان هممو ریگه یه کبان لی گرتوم ته نانه ت نا هیلن پیوه ژنانه دهرکم بان هه یوانه بؤ نیاز ودریگرم، ته نه نازقه مان هیه، بهر ده زین به شی هیچ ناکات".

نه سرین کاتیک باسی خواردن کرد دایه پر مه ی گریانو دیوت نه ژبانه ی نه وان به سه ری دبه ن ژبانی کوله مه رگی و که ساسیه، پیویایه که سیکی تر له م کورده ستانه وه نه وان بدبخت نین "هر روژنیم مردنیکه که نیاز نه یه ویت ته ماشای تله فریون یان سیدی بکات نا هیلن" نه وهی نه و بیونیتی له روژگارانه دا وی کردوه هه میشه تم پرسیاره له خوی بکات که دلین سه دام دیکتاتوره له دل خوم دپرسو دلیم تؤ بلې به تبه براکانی من

لای برایه کی تری چونکه نه سرین خاوه نی شه ش برایه دوانیان له هاندوانو نه شووانی تر له که لارو دهوربه ری ژبان به سه ر دبه ن. تم بریاره ش زور به لای دایکه وه قورس دیت چونکه دلنیا یه له ویش قابل نابو ناهیلن نیاز بخونیت. نه سرین په یمانی به خوی داوه سووره له سه ر خوشه ویستی بؤ رزگاری هواسه ری که له سالی ۱۹۸۷ ژبانی هواسه ریتی له گدل دروست کردوه، پاش ماویه که شوو هه تارویان دیتتو له سالی ۱۹۹۱ له کوره که رزگار ددکوژرت له نه جامی توله سندنه وه که پیشتر برای رزگار پیارونک ددکوژرتو پاش چند سالی له کوره که له ریگای نیران کورپکی کورژار که توله ی باوکی لی ده کاته وه نه سرین گپرانسه وهی یادهوربه کان یتتاقه تی ددکاتو له گدل بارانی نه شک چاوانی وورد نه بو به شه رمه وه دیسوت "منو رزگار زور به کترمان خوشه ویستو ته مه ی تکی کورمان پیکه وه به سه ربرد، بویه بریارم داوه وه وفایه که بؤ رزگار ژبانو گوزرانی نیاز پیارنیم هه ولیدم خوندنی پی ته او بکه م". نه وه هیمای بؤ سه ختی گوزرانی خوی ددکره که پاش کوشتی هواسه رکه ی و له کاتیکدا تم دو گیان دیتت به نیاز، مالی خسوی داوی دوو کچه گه رکه ی که یه کیکان ته مه نی ۵ سالو نه وی تریان سالو نیو دیتت، لی ده که نو به زور له ده ستی دهرنه که نو دیانبه نه وه بؤ که روک، تم کاره وه وه دلپت ته او شکستی پی دینیت ماوه ی ۴ مانگ له جیگا ددکوت، له تار دایرانی جگر گو شه کانی. تاره کو ناگری جگر هه لیده گرتتو به سه رو که روک به ری ده که ویت وه هه لیک بؤ بینینی کچه کانی، به لام "دوباره به هه ناسه ی سارده گه رانه وه زورم هه ولدا سکالا تومار بکه م له دادگا به لام براکنم ریگه یان نه دا دیان ووت سه یامان ددچیت ژن بجیتته دادگا، چاوی منال

خویدا گرت، وینه ی نه وه روژگاره ی ده نیا یه وه پیش چاوی "جیابویه کی زوریان له گدل منو مناله کانی خالوکدا ده کرد، بهر دوام خالوک خالوک ژنم لییان دده م".

نیاز به هه لسوکه وتی مالی خالی هه ست به ناداوریی و نابه زمی ددکات، به لام وه کو دیکتاریه وه نه مانه هه موی به لایه ک، نه وهی له هه ش سه ختر بووه بینینی دایکی بووه چون له پشپا و خوندنی ته مدا له ژر چه پوکی براکانیدا نه و سالانه ی گوزراندوه به دم هه نسکه وه دیوت "هه میشه دایکم له سه ر من لیدانی ده خوارده، له گدل نه وشدا دلې ده دامه وه پی دوتم هه ریچیه ک دلینو دیکه ک کیشه نیه، گرتک تؤ بخونیتو بهر دوام بیت".

نیازی تمه من ۱۳ سال نه هه مای و هه لسوکه وتی مالی خالی زو به دنیای نایه کسانو پیشلکرده نی مافه کانی نه وه مندالیکو دایکی وه مینیه یه ک ناساند، بویه وه باس ددکات هه رگیز نه و ساتانه ی له یاد ناچیت که چند خوی دایکی په راویژ کرابون، له بچو کترین مافیان که یه کسانیه بی به ش دبه ن، چ له جلوه رگ و خوارن، یان له سه راندو دهرچونه دهر وهی خوی و دایکی ته نانه ت ریگه شیان نه داوه له گدل مناله کانی هاتمه مه نی له به ر دهرگا یاری بکات. نیازو دایکی سی چوار سال بم شپویه هه ر جارو له مالی یه کیک له خالوکانی دهمینتسه وه له پرا خالوک که ریسی به دایکی دلپت "نه وه دوو ساله له سه ر دلې من دژینو چیتر نامادیم منالی خه لک به خیتو بکه م".

بم دهرکردنه ش جارنکی تر نیازو دایکی ناواره دبه نو ته نه او بی لایه نی ته نگیان پیه لته چنی و هه رشه له ژبانیان ددکات، نه مجاریان نیاز فرمیسکه کانی پی ناشاردرتته وه به دم گریانه وه دیکتاریه وه که بی پشتو به نا خویان نه بینیتته وه له ناچارایان دایکی بریار ددات بکه ریته وه بؤ لای بؤ

نوفیسی سه رقه لا

نیازی بی باوک له سه رخو به شه رمه وه باسی له زنجیره کوچی ته مه نه بچوکه که ی خوی ددکره، نه گهرچی تم مناله چاوه که له دایکوی ۱۹۹۳، پیش نه وهی چاوه کانی به روونکی تم روژگاره سه خته هه لپیتت باوکی ددکوژرت، له سوژی بارکایه تی بیه ش دیتتو ماوه سالی کیش زیانتر له ماله که ی خوی نه ماوه به نه نیسی له گدل مالی هارپیکه ی له شاروچکه ی که لاردا ژبان به سه ر دباتو له باوه شی گهرمو به زمی دایکی دوره.

چون؟ بؤچی؟ نه مه به ته نه ا نامازی دوو پرسیار نین، لیرده به کورتی وه لامسان بداته وه، به لکو له جه وه ری تم دوو وشه یه دا به سه ره اتی دوو مینیه ی تم کو مگله یه مان بؤ دهرنه که ویت که روی به روی داب و نه ریتی کو مگلا و نه هه مایه کانی ژبان و نه قلیتی خیل و پیواسالاریا بوونه ته وه، تم دوو مینیه یه ش نیازو نه سرینی دایکیتی.

نه وهی راستی ته مه نی تم مندالیه ی نه زانیایه سه روای نه ددکره نه وه نه ژرو خاوه نیراده بیت، سو مای چاوه کانی ناچاران ددکوت گسئ بگرت له به سه ره اتی ژبانی وه دلپت "نه ونده ی بیرم بیت پولی یه کی سه رته ایم له دیکه ی خومان (دینه) ته او کردو بؤ سالی دواتر له گدل دایکدا بردمیان بؤ مالی حسیتی خالم له کهلار، له وی پولی دووم ته او کرد، به لام خاله حسینم پی خوی نه بوو بخونیم، بویه به ناچارای خومان کوژدوه چوینه مالی خالوک که ری، هه ر له کهلار پولی دوو سین ته او کرد".

نیاز پاش چند چرکه یه ک بی دنگی وه نه وهی زامیکی کو نیتتو ته او سارن نه وه یوتتو به گپرانسه وهی چیرۆکه که بکولیتته وه، دواتر دانی به

نه و ماموستایه ی له تور هیا ده ستی کچه که ی شاندا!

نوفیسی رانیه

شه نکه خدر خوندکاری پولی دووه می ناوه دینه یه له خوندنگه ی یتتواته له دولی خوشناره تی، له خیزانکی که مده رامت دژیت که له دوو خوشکو سیج براو دایکو باوکیان له خو ددگری، توندوتیژی ماموستای خدری باوکی هه میشه بؤته مایه ی نیگه رانی تم خیزانو ددرواوسیکان.

شه نکه یه کیک بووه له وانیه ی زورتین پریشکی تم هه لسوکه وه توندی باوکی بهرکه وتوهو یتستا له م ساته وخته ناسکه دا که تاقیکردنه وه کانی سه ری ساله باوکی لییده داتو ده ستی ده شکیتی. لیدانو کوتانی ماموستا خدری تمه من ۵۴ سال بؤ خیزانه که له جارنکو دوانو سیان تینه په ریت، به جوزنک ته راوی خه لکی نارچه که وه باسی ده کن لی و هرس بوون، ماموستا په روین له نارهندی یتتواته که شه نکه یه کیکه له خوندکاره کانی دیکتاریه وه که نه مه چندین چاره شوینه واری لیدانی توندوتیژی به جه ستی شه نکه وه دینیت، "به وه نیه که خوی ماموستایه به لام هه رگیز ره چاوی بارودوخو باری دهرونی مندالیه کانی ناکات"، ماموستا نه رمینیش هه مان رای هه بو وتی "باوکی شه نکه له گدل توربه ورو جینودانی له ماله وه نه وه دووم چاره له ماوه ی خوندنی تم سالدا

زوری منال
له خیزانیه کانی
کورده ستاندا وایکردوه
که دایکو باوک
به پیادویستی و
خواسته کانیان نه گه نو
به بی ویستی خویان
خواسسته کانیان
پشتگوی بخه نو
نه مه ش دنیا یه ک
گرفتی دهرونی له لای
منال به جیدیلئو
له ناینده دا کو مه ل
باجی ددات.
تم مناله یه کیکه
له منالی ماله
مه رداره کان که کاتیک
برسی دیتت له تی
نان دینیتتو ده یخواتو
یاریکردنیشی له گهل
نه و نازهلانه یه که
هه یانه!